

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Soni Protivové a přísedících Jaroslava Tvrdíka a Heleny Trachtové v hlavním líčení konaném dne 28. června 2022 takto:

Obžalovaný

[redacted]
[redacted]
[redacted] narozený [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted]
[redacted], současně bytem [redacted]

je vinen, že

I.) v rozporu s § 38m zákona číslo 586/1992 Sbírky o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů a § 135 odstavec 1 zákona číslo 280/2009 Sbírky daňového řádu ve znění pozdějších předpisů v postavení prokuristy společnosti [redacted] a jediné osoby za tuto korporaci jednající a tuto společnost ovládající s cílem zkrátit daň z příjmů právnických osob nepodal u správce daně v Příbrami a ani nikde jinde daňová přiznání k dani z příjmů právnické osoby [redacted] za zdaňovací období let 2013, 2014, 2015, 2016 a 2017 a to ani po výzvě správce daně a nepřiznal daň z příjmů právnických osob za tato zdaňovací období, ačkoliv v předmětných zdaňovacích obdobích korporace [redacted] vykonávala ekonomickou činnost, ze které měla zdanitelné příjmy a vznikla jí daňová povinnost k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2013 ve výši 387 790 Kč, za zdaňovací období 2014 ve výši 352 450 Kč, za zdaňovací období 2015 ve výši 286 520 Kč, za zdaňovací období 2016 ve výši 141 740 Kč a za zdaňovací období 2017 ve výši 292 790 Kč, a tímto jednáním neoprávněně zkrátit daň o 1 461 290 Kč a způsobil tak škodu České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Příbrami, ve výši 1 461 290 Kč

II.) v době od 6. 9. 2021 do 13. 3. 2022 kromě období od 7. 9. do 17. 9. 2021, od 12.10. do 22.10.2021, od 30.1.2022 do 7.2.2022, kdy byl nemocen, v Příbrami jako otec nezletilého [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] a dále v době nejméně od 8. 11. 2021 do 31. 1. 2022 kromě období od 12.10. do 22.10.2021 v Příbrami, kdy byla nemocná, jako otec nezletilé [REDAKCE], narozené [REDAKCE], které měl na základě rozsudku Okresního soudu v Příbrami spisová značka 9 P 19/2013 ze dne 16. 7. 2020 svěřené do své výchovy a žil s nimi ve společné domácnosti a měl tedy o nezletilé řádně pečovat tak, jak mu tato povinnost vyplývá z rodičovské odpovědnosti, tuto povinnost závažným způsobem porušil tím, že nezajistil řádnou povinnou školní docházku dětí do Základní školy v [REDAKCE] ani jejich domácí řádné vzdělávání, nezletilý [REDAKCE] jako žák [REDAKCE] třídy této školy v tomto období do školy vůbec nedocházel, v důsledku čehož nebyl v 1. pololetí školního roku 2021/2022 klasifikován, neboť základní učivo [REDAKCE] ročníku nezvládl, nezletilá [REDAKCE] jako žákyně [REDAKCE] třídy této školy měla za 1. pololetí školního roku 2021/2022 241 zameškaných neomluvených hodin a v 1. pololetí školního roku nebyla hodnocena z žádného předmětu, přičemž u obou dětí bude provedena náhradní klasifikace za účelem postoupení do dalšího ročníku základní školy, obžalovaný se školou řádně nespolupracoval, ačkoli byl opakovaně na zanedbání školní docházky dětí školou upozorňován, děti přesto ponechal bez vážného důvodu doma a neučinil žádné adekvátní opatření k nápravě,

tedy

ad I.)

ve značném rozsahu zkrátil daň,

ad II.)

úmyslně ohrozil rozumový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést zahálčivý život, závažným způsobem porušil svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

ad I.)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku,

ad II.)

úmyslný přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno b), d), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za zločin pod bodem I.) a dále za přečin podvodu podle § 209 odstavec 1, 3 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Písku ze dne 28. února 2020 číslo jednací 7 T 13/2020 – 295, který nabyl právní moci dne 18.3.2020 a který byl obžalovanému doručen dne 9.3.2020 a kterým byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 30 měsíců,

podle § 240 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 3 (tří) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 a § 84 a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců s dohledem probačního úředníka.**

Podle § 85 odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení dle svých sil uhradil způsobenou škodu.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se zároveň ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Písku ze dne 28. února 2020 číslo jednací 7 T 13/2020 – 295, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Za přečin pod bodem II.) za použití § 201 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 62 odstavec 1 a § 63 odstavec 1 trestního zákoníku **k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 180 (jedno sto osmdesáti) hodin.**

Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje písemné odůvodnění, neboť státní zástupce i obžalovaný se práva odvolání výslovně vzdali a zároveň obžalovaný i státní zástupce prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozhodnutí, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedkyní senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odstavec 3 trestního řádu. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Příbram 28. června 2022

JUDr. Soňa Protivová
předsedkyně senátu

